

være Formand i Sogneraadet, kan man ogsaa betvo ham det Andet. Det er jo nemlig hele Kommunens Skolevesen, han skal have med at gjøre, medens han kun kan være Skolelærer i en enkelt Del af Kommunen, saa at der i og for sig Intet er dertil at sige. Jeg har imidlertid kun villet gjøre opmærksom paa, at man maa være sig bevidst, at naar man vedtager dette Underændringsforslag, tilføjesætter man en Bestemmelse i Kommunalloven, hvad der hidtil ikke er omtalt. Jeg skal ikke have Noget derimod at indvende; thi jeg tror ikke, at man vil saa nogenstahelst Ulempe deraf.

Ordføreren: Det Sidste, den ærede Taler bemærkede, er aabenbart rigtigt, men jeg var ikke bleven opmærksom derpaa. Jeg saae ogsaa først Forslaget ved Mødets Begyndelse, og jeg har derfor ikke haft Leilighed til at tænke nærmere derover, men den foranførte Omstændighed vil være en Forhindring for at vedtage det; thi jeg tror ikke, man her skal forandre den Bestemmelse, der i saa Henseende er givet i Landkommunalloven. Imidlertid kan dette Spørgsmaal jo ogsaa tages under Overveielse i Udvalget inden 3die Behandling. — Det ærede Medlem mente, at man nu skulde forkaste Forslaget under Nr. 6 og derefter til 3die Behandling stille et lignende Forslag, kun forandret i Retning af, at man ikke omtalte Landemodet. Jeg skal ganske henstille, hvilken Vej man i denne Henseende vil gaa, men det forekommer mig dog at være ligesaa nemt at vedtage Forslaget nu og derefter til 3die Behandling forandre det i den angivne Retning; Leiligheden er ganske den samme. Jeg vil imidlertid gjøre opmærksom paa, at man ikke i den anden Retning, om hvilken det ærede Medlem yttrede sig; opnaar, hvad man vilde opnaa, ved at udelade Ordene: „af vedkommende Landemode“; thi naar man beholder, hvad man maa beholde: „Valget mellem de autoriserede Læsebøger“; saa bliver Meningen dog den samme, nemlig Valget af de Læsebøger, som ere autoriserede af de geistlige Embedsmænd, der have med den Sag at gjøre. Paa den anden Side mener jeg imidlertid, at man ikke slaar Noget fast. Den ærede

Taler mente, at man slog fast, hvad der nu gjælder, men det tror jeg ikke, man kan sige. Det gaar her, som da man optog de gamle Bestemmelser i Landkommunalloven uden at forandre dem. Derved slog man dem ikke mere fast, end de vare i Forveien, men man optog dem, fordi man gjerne vilde have det Hele samlet i en Lov. Saaledes slaar man det heller ikke her fast, at Læsebøgerne i Fremtiden skulle autoriseres paa samme Maade som nu; men det slaar frit senere at træffe Forandringer i saa Henseende.

Berg: Der er kun den Forskjel mellem den ærede Ordførers og min Opfattelse af dette Punkt, at jeg mener, at vi slaar det fastere ved at sætte det ind i en Lov, end det hidtil har været. Hidtil har det ligget under Administrationen, at bestemme Reglerne for, hvorledes Læsebøgerne skulle autoriseres, men ved at vedtage dette, lægge vi det ind under Lovgivningsmagten, hvilke Regler der for Fremtiden skulle gjælde for Autorisationen og forandre altsaa en Lovbestemmelse, for at Autorisationen kan drages fra Landemoderne. Det er kun denne Forskjel i Opfattelsen af de nu gjældende Regler, som der er mellem den ærede Ordfører og mig.

Th. Nielsen: Jeg vil dog sige, at der ogsaa naas noget Andet ved Udeladelse af Ordene: „af vedkommende Landemode“, nemlig at man da kan vælge imellem de af samtlige Landemoder autoriserede Læsebøger, medens man ellers skal holde sig til Læsebøger, der ere autoriserede af Landemodet i det Stift, i hvilket Skolen ligger; saavidt jeg har opfattet Forslaget, kan man ikke derefter tage de af Landemodet i et andet Stift autoriserede Læsebøger. Jeg ser derhos heller ikke, at der er Noget i veien for at udelade Ordet „autoriserede“, thi skulde man ikke kunne overlade til Skolekommissionen at vælge mellem Læsebøgerne overhovedet?

N. Andersen: Med Hensyn til det Punkt, jeg før omtalte, har den ærede Ordfører yttret, at det har været under Overveielse i Udvalget, og at man der endogaa har troet